

IN MEMORIAM DS. C. VAN ADRICHEM

Waar het de Heere behaagde, op 22 december 1923 uit het midden van ons en zijn familie plotseling tot Zich op te nemen, onze geachte broeder en leraar ds. C. van Adrichem en wij in zijn eerwaarde verliezen een waardig en getrouw herder en leraar, getroost nochtans doordat wij mogen geloven, dat hij thans rust van zijn arbeid en het woord heeft vernomen van de opperste Herder: 'Komt, gij getrouwe dienstknecht over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal Ik u zetten', zo betuigt de Classis Oost bij deze hare hartelijke deelneming in het verlies aan de weduwe en haar kinderen, met de bede, dat de God der vertroosting hen sterke in dit smartelijke verlies en dat het aandenken aan onze overleden leraar in dankbare herinnering blijve'. (Aldus de tekst van de rouwadvertentie)

Het vorige nummer van De Saambinder meldde reeds in het kort het overlijden van de leraar van Paterson. Te laat bereikte mij het droevige bericht om bijzonderheden van dit voor de Amerikaanse kerken zo grote verlies te melden. Zaterdagmorgen 22 december l.l. om acht uur ontviel de algemeen geachte leraar aan de zijnen, in de ouderdom van bijna 73 jaar. Ds. Wielhouwer berichtte mij dat een hartverlamming de doodsoorzaak was. Zondag tevoren had ds. Van Adrichem nog driemaal de gemeente gediend; tweemaal ging hij voor in de gemeente van ds. Beversluis en eenmaal in zijn eigen gemeente.

'Het is een groot verlies voor de gemeenten in het Oosten, temeer waar zijn bediening zeer gewaardeerd werd. De overledene had de gaven van de Heere ontvangen om zijn hoorders te kunnen stichten' aldus ds. Wielhouwer in een brief aan ds. G.H. Kersten.

Bron: 'In de hope des eeuwigen levens' – Ds. Cornelis van Adrichem